

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.374/2024/4/II.

A felperes:

a személyesen eljáró felperes, felperes címe

Az alperes:

Igazságügyi Minisztérium, alperes címe

Az alperes képviselője:

Biczi és Turi Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Turi György ügyvéd

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.20.749/2024/12.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes a 2024. február 17-én kelt közérdekű adat kiadása iránti kérelmében az alperes kezelésében lévő mindazon okiratok kiadását kérte, mely okiratokban az alperes a híradásokban szereplő egyéb érdekelt1 (egyéb érdekelt1) kegyelmi kérelméről a Köztársasági Elnök irányában állást foglalt és azt a Köztársasági Elnök elé terjesztette majd ellenjegyezte.

[2] Az alperes a 2024. március 4-i válaszában utalt arra, hogy a kegyelmi döntésekkel kapcsolatos nyilvános adatok a honlapján elérhetők. Az adatok kiadását arra hivatkozva tagadta meg, hogy a kért dokumentumban fellelhető adatok személyes adatoknak, azon belül bűnügyi személyes adatoknak minősülnek, továbbá hivatkozott az Infotv. 27. § (2) bekezdés c) pontja szerinti törvényi korlátra, valamint az Infotv. 27. § (6) bekezdés alapján arra, hogy a kért dokumentumok megismerése a kegyelmi ügyekhez kapcsolódó hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, különösen álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

[3] A felperes keresetében a pert megelőző kérelemével azonos tartalommal kérte a megnevezett személy kegyelmi kérelmével összefüggésben keletkezett okiratok kiadását. Az eljárás során keresetét módosította, a fenti kereseti kérelmét elsődleges kérelemként tartotta fenn, másodlagosan pedig a egyéb érdekelt1 kegyelmi kérvényére vonatkozó igazságügyi miniszteri javaslatot tartalmazó közérdekű adat kiadására kérte kötelezni az alperest.

Álláspontja szerint a kiadni kért iratok az Infotv. 2. § (1) bekezdése és a 3. § 5. pontja szerint közérdekű adatok, mivel mind a miniszteri állásfoglalást, mind pedig az ellenjegyzést tartalmazó okirat az alperes 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 122. § (7) bekezdése szerinti közfeladata ellátása során keletkezett.

[4] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Ellenkérelme szerint a kegyelmi eljárás „eshetőleges” része a büntetőeljárásnak, így a kegyelmi ügyekben rendelkezésre álló bármely információ az érintett személyes adata, különleges adat vagy bűnügyi személyes adat. Bűnügyi személyes adat önmagában az is, hogy folyt-e az érintett személy vonatkozásában eljárási vagy végrehajtási kegyelmi eljárás, csakúgy, mint az igazságügyi miniszter javaslata. A 2013. évi CCXL. tv. (Bvtv.) 26. § (1)

bekezdése határozza meg azt a személyi kört, amely az eljárás iratait megismerheti, és ebbe a körbe a felperes nem tartozik bele, számára az iratok nem adhatóak ki. Hivatkozott arra, miszerint nincs olyan adat, ami a kereset szerinti konjunktív feltételeknek megfelelne. A kért adatot nem kezeli, az formailag nem létezik.

A keresetváltoztatást hatálytalannak tartotta, mivel a felperes kizárólag a pert megelőző adatkérés szerinti kérelmet terjesztheti elő keresetében, mert az adatkezelőnek a számára feltett kérdésre kell válaszolnia.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül adja ki a felperes részére a e-mail címl elektronikus címre az igazságügyi miniszter által a Köztársasági Elnök számára készített, egyéb érdekeltl kegyelmi kérelmére vonatkozó javaslatát tartalmazó felterjesztő iratot akként, hogy az iratban szereplő valamennyi személyes adatot egyéb érdekeltl neve kivételével tegye felismerhetetlenné. A keresetet ezt meghaladóan elutasította. Megállapította, hogy az eljárás illetékmentes.

[6] A keresetváltoztatás kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes másodlagos keresete lényegében az elsődleges kereset része, miután a felperes közérdekű adat kiadása iránti kérelme minden, egyéb érdekeltl kegyelmi ügyével kapcsolatosan keletkezett olyan irat kiadását célozta, amely az alperestől kikérhető. A megfogalmazáson belül első helyen és elkülönülve szerepel az az okirat, melyben az igazságügyi miniszter a kegyelmi kérelemről állást foglalt, a másodlagos kereset ezt az egy iratot kéri kiadni. A Pp. 185. §-ának (1) bekezdése szerinti keresetváltoztatás feltételei fennálltak.

[7] Alapvetően találta azt a védekezést, hogy a kiadni kért adatot az alperes nem kezeli. A kiadni kért adat – egyéb érdekeltl kegyelmi kérelméhez kapcsolódó igazságügyi miniszteri álláspont a kérelem teljesíthetőségéről – a 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5.pontja szerinti szabályozásból adódóan az alperes kezelésében kell legyen, lévén az igazságügyi miniszter a Bvtv. 46. § (3) bekezdése szerint a kegyelmi kérelmet és annak teljes dokumentációját felterjeszti a Köztársasági Elnökhöz akkor is, ha a kegyelem gyakorlása iránt nem tesz előterjesztést, illetve az alperes kegyelmi főosztálya ügyrendjének 11.f) pontja szerint összefoglaló feljegyzésében összefoglalja a dokumentáció tartalmát és kegyelmi döntésre irányuló javaslatot tesz. Az alperes azon hivatkozása, hogy lényegében nem is készül állásfoglalás a kegyelmi kérelmekről, éppen a saját ügyrendje alapján megalapozatlan. Az ügyrend 2. számú melléklete 11.f) pontja szerint a kegyelmi döntésre irányuló javaslat a miniszteri felterjesztéshez szükséges összefoglaló jelentés része kell legyen, amiből következik, hogy készül ilyen javaslat. A Bvtv. rendelkezéséből az következik, hogy a „felterjesztés”, illetve „előterjesztés” szavak fejezik ki, hogy a miniszter támogatón foglal-e állást a kegyelmi kérelemről, vagy sem. Az alperes által becsatolt, zártan kezelt irat tartalmazta egyéb érdekeltl kegyelmi kérelmről is a miniszteri állásfoglalást ezen szavak használatával.

[8] Miután az nem volt vitatott, hogy a közfeladatot ellátó alperes a közfeladata ellátása során a kegyelmi kérelmeket és az azokhoz tartozó dokumentumokat kezeli, és továbbítja a Köztársasági Elnökhöz, ezért léteznie kell a kezelésében lévő olyan iratnak, mely egyéb

érdekeltl kegyelmi kérelme tárgyában született igazságügyi miniszteri javaslatot fogalmaz meg a Köztársasági Elnök számára pro vagy kontra. Így a felperesnek nem kell bizonyítania az adat létezését, sem azt, hogy az adat az alperes kezelésében van. Utóbb az alperes csatolta is a kegyelmi iratokat felterjesztő dokumentációját, melyből egyértelműen megállapítható volt, hogy az igazságügyi miniszter eleget tett a jogszabály által előírtaknak, készített javaslatot a kegyelemről.

[9] Kifejtette, hogy az alperes tévesen értelmezte a felperes adatkiadási kérelmét. A felperes kérelméből egyértelmű, hogy egyéb érdekeltl elítelt kegyelmi kérelméhez kapcsolódó igazságügyi miniszteri döntésre volt kíváncsi, azaz arra, hogy a kérelmet a miniszter támogatólag küldte-e meg a Köztársasági Elnök számára, vagy sem, továbbá, hogy a kegyelmet biztosító döntést a miniszter ellenjegyezte-e. Az eredeti keresetben a felperes olyan adat kiadását is kérte, mely a kérelem beadásakor már ismert volt, hiszen annak tényét, egyéb érdekeltl végrehajtási kegyelemben részesült, a Kúria felülvizsgálati eljárásban meghozott és bárki által anonimizált formában elérhető ítélete közhitelesen bizonyította. A kegyelmi döntés akkor lép érvénybe, ha a Köztársasági Elnök ezen döntését az igazságügyi miniszter ellenjegyzi, ennek híján a kérelmező nem kap kegyelmet, a kegyelmi eljárás befejeződik [Bvtv. 46. §. (4) bekezdés]. Miután a felperes és mindenki más is a sajtóból már értesült a kegyelem tényéről, az elsőfokú bíróság értelmetlennek találta az ellenjegyzést tartalmazó okirat kiadásának elrendelését, figyelemmel a törvény céljára is. A leszállított kérelem alapján kizárólag az igazságügyi miniszter kegyelemmel kapcsolatos javaslatának kiadásáról döntött.

[10] Nem osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy a felperes által kért adat egyéb érdekeltl bűnügyi személyes adata. E körben jelentőségét látta annak, hogy a felperes pontosan milyen adatokra volt kíváncsi, azzal, hogy a kérelme szükségképpen a helyzetből fakadó általánossággal került megfogalmazásra, azonban az alperes nem értelmezhetette azt másként, minthogy a felperes a kegyelemre vonatkozó miniszteri javaslatot kívánja látni és ezen felül a kegyelmi határozat ellenjegyzését. Rögzítette, hogy a zártan kezelt irat nem tartalmazta az igazságügyminiszteri állásfoglalás (javaslat) indokait, a felperesi kérelem sem irányult kifejezetten a felterjesztésben szereplő támogató/ellenző álláspont indokainak kiadására, kizárólag az állásfoglalást kifejező irat megismerésére. Az alperes nem volt elzárva attól, hogy a kérelemnek részben tegyen eleget, azaz kizárólag a miniszter azt a tartalmat hordozó döntését adja ki közérdekű adatigénylés keretében, ami kifejezi a Köztársasági Elnök számára, hogy a miniszter támogatja, vagy ellenzi a kegyelem biztosítását. Nem volt tehát szükségszerű az okirat kiadása esetén, hogy a felperes megismerje a döntés indokait, a miniszteri álláspont részletes kifejtését. Ezért az alperes Infotv. 27. § (6) bekezdésére történt hivatkozását a közérdekű adat kiadásának megtagadása körében alaptalannak találta.

[11] Alaptalannak találta az alperesnek az Infotv. 3. § 4. és 5. pontjára való hivatkozását. A kérelem kizárólag az igazságügyi miniszter állásfoglalására irányult, mely állásfoglalás – a zártan kezelt irat áttanulmányozása alapján is – elkülönülten létezik a kérelmező bűnügyi személyes adataitól. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint önmagában az, hogy a Be. (869. §-862. §) és a Bvtv. (45-46. §) tartalmazzanak szabályokat a kegyelmi kérelmekre vonatkozóan, nem teszik a büntetőeljárás részévé a kegyelmi eljárást. Szükségszerű, hogy ezen jogszabályok részben szabályozzák a kegyelmi kérelmek elintézésének rendjét, hiszen a

kérelmező büntetőeljárás hatálya alatt áll. Ezek a szabályok azonban csupán a kegyelmi eljárás lefolytatásához szükséges iratok, adatok összegyűjtését és az eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező alperes és Köztársasági Elnök részére történő megküldést rendezik. A kegyelmi eljárást azonban kizárólag ez utóbbi két szerv folytatja le, az ügyben ők döntenek. Az, hogy a kérelemhez csatolandó a kérelmező büntető eljárásának iratanyaga, ami a büntetőeljárást lefolytató szervektől jogszabályban meghatározott eljárásrend alapján jut el a kegyelmi eljárás lefolytatóihoz, valamint az, hogy a kegyelmi eljárás befejezését követően az iratok visszajutnak a büntetőeljárást folytató szervekhez, nem emeli a kegyelmi eljárást a büntetőeljárás részévé. Fentiek csak a szükségszerű technikai kérdések rendezésére szolgálnak, azonban semmilyen érdemi útmutatót nem írnak elő a döntésre, a döntéselőkészítésre vonatkozóan. egyéb érdekeltl esetében a büntetőeljárás jogerősen lezárult, felülvizsgálati eljárás volt folyamatban kérelme előterjesztésekor, ő maga pedig a büntetése végrehajtásának hatálya alatt állt. A kegyelmi eljárás a büntetőeljárástól teljes mértékben függetlenül bonyolódott, a felülvizsgálatban hozott döntésre sincs hatással. A kegyelmi eljárást a büntetőeljáráshoz képest eltérő szempontok és eljárásrend szerint kell lefolytatni, hiszen a bűncselekmény feltárása, minősítése, a bűnösségről való döntés és a büntetés kiszabása a bűnüldöző szervekre és a bíróságra tartozik, míg a kegyelmi eljárás szabályozását az alperes kegyelmi főosztálya és a Köztársasági Elnök ügyrendje adja. Utóbbiak közül a jelen perben csak az alperes ügyrendjének volt jelentősége. A kegyelem nem büntetőjogi szabályozás alapján adható, ellenkezőleg: a kegyelem biztosítása esetén a döntéshozó büntetőjogi szempontokon kívül eső szempontokat vehet figyelembe, egyazon büntetőügy kétszeres elbírálása (bíróságok és Köztársasági Elnök által) nem lehetséges. Sem a döntést hozó Köztársasági Elnök, sem a döntést előkészítő igazságügyért felelős miniszter nem a Be. és a Btk. alapján alakítja ki álláspontját a kegyelmi kérelemről, hanem az Alaptörvény Köztársasági Elnökről szóló 9. cikkének (4) bekezdés g) pontja alapján, miszerint a Köztársasági Elnök gyakorolja az egyéni kegyelmezés jogát. Döntését nem köteles indokolni. A Be. 9. § (1) bekezdése szerint a magyar büntető joghatóság alá tartozó ügyekben a büntetőeljárást e törvény szerint kell lefolytatni. Ebből indirekt módon és formális logika mentén is következik, hogy a köztársasági elnöki egyéni kegyelem, mely nem követi a Be. szabályait, nem része a büntetőeljárásnak.

[12] Azon perbeli védekezés kapcsán, miszerint a kért adat egyéb érdekeltl személyes adata, az elsőfokú bíróság arra hivatkozott, hogy ezt az érvet az alperes felperesi kérelmet megtagadó válaszában nem hozta fel, így az eljárásban erre már megalapozatlanul hivatkozott. Az Infotv. 30. § (3) bekezdéséből kiindulva, az alperesnek az igénylésre adott elutasító válaszában megfogalmazását úgy értelmezte, hogy az alperes kifejezetten bűnügyi személyes adatnak tekintette a kért adatokat, nem pedig személyes adatoknak. Amennyiben a válaszból arra kellett volna következtetni, hogy a megtagadás oka az is, hogy a kért adat személyes adat, úgy ez az érvelés sem helytálló, mert részben annak is jelentősége van, hogy az érintettre vonatkozó bármely információ mennyire közvetlen, illetve mennyiben áttételes módon vonatkozik az érintettre. A kért adat ugyanis nem elsősorban egyéb érdekeltlvel áll összefüggésben, hanem azzal, hogy az igazságügyi miniszter miként foglalt állást súlyos, kiskorúak sérelmére hosszú időn keresztül elkövetett pedofil jellegű bűncselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtó bűnelkövető kegyelmi kérelmével. A közéleti vita, és az ahhoz kapcsolódó közérdekű adat kiadási kérelem tárgya pontosan ez: a magasállású állami tisztségviselő viszonyulása a közéleti vita középpontjában álló társadalmi-erkölcsi kérdéshez. A kért adat így elsősorban az igazságügyi miniszter állásfoglalására vonatkozik, és mint ilyen a közéleti vita korlátozásmentes kibontakozását, szabad folyását szolgálja. A közérdek és a magánérdek ütközése során azt kell mérlegelni, hogy adott esetben

melyik érdek a jelentősebb. Ez esetben egyéb érdekeltl magánérdeke lehet, hogy a kegyelmi kérelmére vonatkozó miniszteri állásfoglalás, mint rá vonatkozó adat ne kerüljön nyilvánosságra, ez az érdek azonban az összes körülmény mérlegelése mellett másodlagos a közéleti vita jelentőségéhez képest. Az alperesnek értelemszerűen nincs magánérdeke, így az adat kiadásának nem érintettje. A felperes akkor nyújtotta be közérdekű adat kiadása iránti igényét, amikor a társadalmi nyilvánosság előtt már ismert volt a egyéb érdekeltl részére biztosított végrehajtási kegyelem ténye. A felperes által kért adat nem hordozott rá nézve olyan plusz információt, ami a részére biztosított kegyelem tényéhez képest többlet lett volna, ugyanakkor az akkori igazságügyi miniszter felelősségéről a kegyelmi ügy tekintetében igen, és ennek megismerése különösen jelentős közéleti vita körében nyomós érv az adat kiadása mellett.

[13] Az adatot kiadni rendelte a felperes részére az Alaptörvény VI. cikke (3) bekezdésében, az Infotv. 26. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, megállapítva, hogy az Infotv. 3. § 5. pontja szerint közérdekű adatnak minősül, tehát az alperesi állami szerv kezelésében lévő okirat azon része, mely egyéb érdekeltl kegyelmi kérelmére vonatkozó alperesi miniszteri állásfoglalást fejezi ki. Ezt meghaladóan a felperes leszállított keresetét abban a részében utasította el, amennyiben az az iratot egészében, személyes adatok kitakarása nélkül kérte.

Az alperes által hivatkozott kúriai határozatok alkalmazását a perbeli eltérések okán nem látta relevánsnak.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú határozat megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte a felperes perköltségben marasztalása mellett.

[15] Jogi érvelése szerint a kiadni kért adatok mindegyike bűnügyi személyes adatnak minősül, melyek kiadása nem indokolható a közérdekű adattal. Az érintett személy – ahogyan az a BH2024.3. számú határozat indokolásából kiderül – végrehajtási kegyelemben részesült. A végrehajtási kegyelem az abban döntési jogkörrel rendelkező miniszternek és a Köztársasági Elnöknek a büntetések és intézkedések végrehajtásával kapcsolatos olyan eljárása, amely szükségképpen érinti a büntetés és intézkedés tartalmát, a végrehajthatóság kérdését, egyúttal kihatással van az elítélt jogaira és kötelezettségeire, ekként a Bvtv. 3. § 10. pontja szerinti végrehajtási ügy. A kegyelmi eljárás iratainak megismerésére és az azzal kapcsolatos adatkezelésre a Bvtv. rendelkezéseit kell alkalmazni [Bvtv. 26. § (1) bekezdése, 76. §-a, 77. § (1) bekezdése]. A kógens törvényi rendelkezések alapján az érintett mindazon személyes adatát, amely a büntetésvégrehajtás, így a kegyelmi eljárás során a bíróságok és más szervek, hatóságok, valamint az alperes kezelésében áll, más nem kezelheti, legfeljebb azon személyek, akik az iratokba betekinteni jogosultak. A tárgybeli kegyelmi eljárásra vonatkozó adatok az alperesnél közfeladat ellátásával összefüggésben keletkeztek, így azokat szükségképpen kezeli, viszont azok nem közérdekű és nem közérdekből nyilvános adatok.

A felperes a közérdekű adatok kiadása iránti kérelmében maga nevezte meg az érintett személyt, ezzel összekötve őt a kért adatokkal, így a kérelem szükségképpen kizárólag az érintett személyes adatainak kiadására irányulhat. A kegyelmi eljárás tárgyában keletkezett adatok mindegyike egyúttal az érintett bűnügyi személyes adatai is.

Hivatkozott a Kúria Pfv.21.518/2012/5., a Pfv.20.389/2013/4. és a Pfv.21.778/2018/8. számú ítéleteiben foglaltakra.

[16] Hibásnak tartotta az elsőfokú bíróság azon érvelését, miszerint az adatok minősítése kapcsán számítana, hogy már nyilvánosságra kerültek egyes személyes adatok, tekintettel arra, hogy a nyilvánossá válás eseménye nem szünteti meg az adat bűnügyi személyes adat jellegét, nem rontja le az érintett személy személyes adatai védelméhez fűződő jogát, sem a kegyelmi eljárást lefolytató intézmények azon kötelezettségét, hogy az adatkezelés rájuk vonatkozó kógens szabályait betartsák.

[17] A közéleti vita kibontakozása, a közérdek és a magánérdek összeütközése a közérdekű adat kiadása szempontjából nem bír jelentőséggel. Ezen szempontok értékelésére jogi érvet az elsőfokú ítélet sem jelölt meg.

[18] A felperes kereseti kérelme a közérdekű adat kiadása iránti jogintézmény kereteibe bújtatva valójában egy konkrét személy ügyében folyamatban volt konkrét jogi eljárás iratainak a megismerésére irányult. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte az írásbeli ellenkérelmében és a bírósági tárgyalásokon megtett részletes előadásait. Közérdekű adatnak közfeladatot ellátó szervek működésével, feladatellátásával, gazdálkodásával kapcsolatos adatok minősülnek és nem az eljárásaival érintett valamely konkrét személyre vonatkozó adatok. Ezt mutatja maga a közérdekű adat fogalom meghatározása is, álláspontját pedig a bírói gyakorlat alátámasztja. (Kúria Pfv.IV.21.976/2014/9., Pfv.IV.21.976/2014/9., Pfv.IV.20.014/20237., Pfv.IV.21.438/2016/6.)

[19] Az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéseként jelölte meg, hogy a peres felek előadásait tévesen rögzítette, az alperesi nyilatkozatokat vagy nem, vagy hiányosan és iratellenesen ismertette, félreértelmezte, azokat tévesen érdemi jogi indokolás nélkül értékelte. Konkrét jogszabályhelyekkel, érdemi jogi érvekkel ítéletét nem alapozta meg. A peres felek előadásait szelektíve és módosítva ismertette. Az elsőfokú bíróság pervezetése arra utalt, hogy az ügyről kialakult koncepcióját kívánta érvényre juttatni. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bírósági állásponttal ellentétben a perben az előzetes adatigénylést megtagadó tájékoztatásban szereplő indokok mellett egyéb megtagadási okra is hivatkozhat.

Álláspontja szerint a másodlagos kereseti kérelem előterjesztése jogszerűtlen volt, az elsőfokú bíróságnak kizárólag az elsődleges kereseti kérelmet kellett volna érdemben elbírálnia, és ennek alapján azt elutasítania. Fenntartotta azt a perbeli védekezését, miszerint a kereset teljesítése kizárólag olyan okirat esetében lehetséges, melyre a kereseti kérelemben foglalt valamennyi konjunktív feltétel fennáll. Az elsőfokú bíróság az adatigénylésben és a keresetlevélben meghatározott kereseti kérelmet nem idézte szó szerint, csupán annak az általa interpretált változatát. Ebből következően a felperes adatigénylését és a keresetlevélben szereplő határozott kereseti kérelmét helytelenül értelmezte. Érdemi indokolás nélkül kifejtette, hogy mi lehet a célja az adatigénylésnek és ezt tekintette kereseti kérelemnek. Az elsőfokú bíróság állításaival ellentétben a keresetlevélben szereplő kereseti kérelem értelmezhető volt, annak értelmezéséhez további szempontok vizsgálata nem volt szükséges

és az eljáró bíróság a felek nyilatkozatához kötve is van. A kereseti kérelem tartalmát illetően utalt továbbá a professzionális pervitel követelményeire.

[20] Hivatkozott továbbá arra, hogy a másodlagos kereseti kérelem esetében nem az elsődleges kereseti kérelem szűkítéséről volt szó, hanem attól teljes mértékben eltérő, más adat kiadásának igényléséről, tekintettel arra, hogy a másodlagos kereseti kérelemben megjelölt irat nem tartalmaz ellenjegyzést, így ez az irat nem lehet része az elsődleges kereseti kérelemben meghatározott iratoknak, ezért a másodlagos kereseti kérelem előterjesztésének engedélyezése téves és megalapozatlan. A felperesi kereseti kérelmek a Pp. 173. § (2) bekezdése szerinti látszólagos tárgyi keresethalmazatként kerültek előterjesztésre, tartalmukban eltérnek egymástól, így a másodlagos kereseti kérelem meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősül. Annak elbírálásával az elsőfokú bíróság az Infotv. 31. § (1) bekezdését sértette és szembement a Kúria határozatával (Kúria Pfv.IV.21.493/2021/5.).

A felperes a 2024. április 30-i tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy elsődleges kereseti kérelmétől eláll és csak a másodlagos kereseti kérelmét tartja fenn, ami azt jelenti, hogy ha az elsődleges kérelmet nem tartja fenn a felperes, akkor az annál szűkebb körű másodlagos kérelmet sem, hiszen az elsőfokú bíróság és a felperes állítása szerint a másodlagos kérelem egy szűkebb része az elsődleges kérelemnek, így a nyilatkozatot a teljes keresettől való elállásként kellett volna értékelni.

[21] Sérelmezte továbbá azt, hogy az elsőfokú bíróság a 2024. április 23. napján megtartott folytatólagos perfelvételi tárgyalást a felperes részéről nem tekintette elmulasztottnak és az eljárást nem szüntette meg, tekintettel arra, hogy a felperes jogi képviselővel eljáró félnek és jogi képviselőnek kell tekinteni, akinek akadályoztatása esetén helyettesről kellett volna gondoskodnia. A jogi képviselő gyógykezelése nem alkalmas indok a mulasztás kimentésére és nem elegendő arra hivatkoznia sem, hogy a helyettesítés nem megoldható.

[22] Az alperes fellebbezése alapos.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében felülbírálati jogkörét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Erre tekintettel nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet elutasító rendelkezését.

[24] A másodfokú bíróság a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre a fellebbező alperes sem hivatkozott. Nem találta alaposnak az alperes eljárási szabálysértésekre való hivatkozását.

[25] A keresetváltoztatással kapcsolatos fellebbezési állásponttal szemben a másodfokú bíróság azt hangsúlyozza, hogy a pert kötelezően megelőző előzetes eljárás során kiadni kért

adatok kiadását kérheti az adatigénylő a perben, ugyanakkor annak nincs akadálya, hogy az adatigénylését leszűkítse és az előzetes kérelemben foglaltakhoz képest szűkebb körben, kevesebb adat kiadását kérje a perben. A felperes keresetének leszállítása nem értékelhető akként, hogy miután az elsődleges keresetétől a felperes elállt és az elsődleges kereset tartalmazta a másodlagosan kiadni kért adatot is, az erre tekintettel a másodlagos kérelem vonatkozásában is elállásnak minősül. Ugyancsak nem értékelhető meg nem engedett keresetváltoztatásként a kereset leszállítása, a keresetváltoztatásnak a perfelvétel során a Pp. 185. § (1) bekezdésében foglaltak szerint helye volt.

A felperes, mint jogi szakvizsgálóval rendelkező fél személyesen járt el a bíróság előtt, ezért nem tekinthető jogi képviselővel eljáró félnek és személyére így nem értelmezhetők a jogi képviselő akadályoztatása esetére szóló helyettesítés szabályai, a perfelvételi tárgyaláson való meg nem jelenése nem eredményezte a perfelvételi tárgyalás elmulasztása okán az eljárás hivatalbóli megszüntetési kötelezettségét, miután mulasztását a felperes előzetesen kimentette.

[26] A módosított kereseti kérelem egyéb érdekeltl kegyelmi kérvényére vonatkozó alperesi javaslatot tartalmazó közérdekű adat kiadására irányult.

[27] Az igazságügyi miniszter tevékenysége, nevezetesen az, hogy miként foglal állást a Köztársasági Elnök felé a kegyelmi kérelmek tárgyában, közérdekű adat. Azonban abban az esetben, ha ezt a közfeladatot ellátó tevékenységet kifejezetten egy konkrét személyhez köti az adatigénylő, akkor az adat egyben személyes adatnak is minősül, mint az érintettre vonatkozó bármilyen információ, az Infotv. 3. § 2. pontjában foglaltak értelmében.

[28] Az alperes mind a 2024. március 4-i válasziratában, mind pedig az ellenkérelmében hivatkozott a személyes adat, illetőleg a bűnügyi személyes adat jellegre. Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy annak sincs semmilyen akadálya, hogy a közfeladatot ellátó szerv alperes az előzetes eljáráshoz képest megváltoztassa a perben a felhozott megtagadási indokait.

[29] A másodfokú bíróság megítélése szerint a kiadni kért adat az Infotv. 3. § 4. pontja szerinti fogalommeghatározásnak nem felel meg, ezért az bűnügyi személyes adatnak nem minősül. E körben az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [17] pontjában foglalt állásponttal egyetértve, az ott írtakra visszautal.

[30] Ugyanakkor nem ért egyet azzal az állásponttal, hogy a felperes kérelme kizárólag az igazságügyi miniszter állásfoglalásának kiadására irányult, mely állásfoglalás elkülönülten létezik az érintett személyes adataitól. A kiadni kért adat az Infotv. 3. § 2. pontja értelmében egyértelműen személyes adat.

[31] Az Infotv. 3. § 5. pontja alapján közérdekű adatként az ott felsorolt feltételek megléte mellett „a személyes adat fogalma alá nem eső” információ ismerhető meg. Ezen definícióból következően személyes adat nem lehet közérdekű adat. Ez a 3. § 5. pont szerinti közérdekű adat fogalommeghatározás tehát akadályát képezi a személyes adatok közérdekű adatként való megismerésének, mégpedig anélkül, hogy az adatkezelőnek mérlegelnie kellene azt, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot indokolt-e korlátozni a személyes adatok védelméhez való jogra hivatkozással.

[32] Személyes adat az információs szabadsághoz kapcsolódó közérdekű adatigénylés útján az Infotv. szabályai szerint akkor ismerhető meg, ha az közérdekből nyilvános adat. A közérdekből nyilvános adat fogalmát a Infotv. 3. § 6. pontja akként határozza meg, hogy az a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét, vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli.

[33] A Fővárosi Ítéltábla egyetértett azzal az elsőfokú bírósági állásponttal, hogy a tárgybeli adatigénylés közérdekű kérdéshez kapcsolódik, olyan kérdésre vonatkozik, ami joggal érdekli a nyilvánosságot. Az információs szabadság alapjoga az informáltsághoz való jogot jelenti annak érdekében, hogy a nyilvánosság megalapozottan tudjon véleményt formálni többek között a közhatalom működéséről és a külső kontroll is gyakorolható legyen. A hatalomgyakorló tevékenységének megismeréséhez nyilvánvalóan elengedhetetlen az adott jogkörök gyakorlásával kapcsolatos információk ismerete, azonban annak ténye, hogy az adatigénylés közérdeket érint, nem jelenti azt, hogy a személyes adat közérdekből nyilvános adattá válik.

[34] Az Alaptörvény VI. cikkének (3) bekezdése nemcsak a közérdekű adatok megismerhetőségéhez való jogot, hanem a személyes adatok védelméhez való jogot is szabályozza, a két jogot összekapcsolva. Az Alkotmánybíróság gyakorlata a két alapjog egymásra vonatkoztatott értelmezését támasztja alá. Míg a közérdekű adat főszabály szerint nyilvános, annak nyilvánossága a törvényben meghatározott esetekben korlátozható, addig a személyes adatok vonatkozásában a főszabály az, hogy a személyes adat nem nyilvános, törvény rendelheti el azok nyilvánosságra hozatalát. Az alapjogot kibontó, az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) feltételekhez köti a személyes adatok megismerhetőségét azzal, hogy a 3. § 5. pontja eleve kizárja a személyes adatokat a közérdekű adat fogalmából. A közérdekű adat fogalma alá nem tartozó személyes adatok pedig közérdekből hozhatók nyilvánosságra, ezt azonban törvényben kell elrendelni, az Infotv. már idézett szabályozásából következően. Az adatnyilvánosságot elrendelő törvényi szabály nélkül a bíróság által nem vizsgálható, hogy a személyes adatokat indokolt-e megismerhetővé tenni, nem mérlegelhető ezért az sem, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog biztosítása érdekében a személyes adat megismerhetővé tétele arányos beavatkozásnak minősül-e, szükséges-e az adatvédelmet háttérbe szorítani a közérdekű adat nyilvánosságának biztosítása érdekében.

[35] Törvényi felhatalmazás hiányában tehát nem vizsgálható, nem mérlegelhető a bíróság által a személyes adatok közérdekű nyilvánossága. A személyes adatok megismerhetőségét

nem a jogalkalmazó bíróság, hanem a törvény köti feltételekhez, az jogalkalmazói hatáskör. Ezt az álláspontot erősítette meg a 3/2018. (IV. 20.) AB határozat indokolásának (37) bekezdése.

[36] Fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[37] Az alperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a másodfokú bíróság a felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes első- és másodfokú perköltségeinek megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (3) és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján mérlegeléssel állapított meg.

[38] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2024. szeptember 26.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró